



Anja Mrzlak Fajdiga

Februar – mesec kulture – se je iztekkel. Kulturno smo ga preživali tudi na naši šoli. Izvedli smo proslavo, ki smo jo poimenovali Ko spomini zadišijo.



Petošolci in šestošolci so si v tem mesecu ogledali gledali operno predstavo Veveriček posebne sorte.

V tej številki smo največ strani namenili glasbi oziroma tistim, ki ji posvetijo veliko časa in energije. Poiskali smo stik z našo nekdanjo učenko Patricijo Fajdiga, ki trenutno živi v Nemčiji in se z glasbo ukvarja poklicno. Veseli smo, da je bila pripravljena sodelovati z nami in nam odgovoriti na vprašanja. Preberite si, kaj nam je povedala o svojem šolanju, zaposlitvi in o svojem pogledu na svet.

Dogajalo se je ...

MUZIKAL POJOČI GLOBUS

V zimskem hladu zadnjega januarskega dne smo se učenci predmetne stopnje odpravili v Nazarje na ogled muzikala Pojoči globus, ki ga je pevski zbor OŠ Nazarje skupaj z njihovimi učitelji pripravil za nas.



Ob vstopu v Kulturni dom Nazarje, kjer se je muzikal odvijal, smo se s sošolci pošalili glede naslova predstave, saj so nam učitelji povedali napačen naslov (Potujoči globus), v bistvu pa je bil pravi naslov Pojoči globus. Nastopajoči so nam sleherno državo, iz katere so pesem izbrali, najprej tudi predstavili v besedi in sliki. Po mojem mnenju so naredili dober vtis na poslušalce tudi zaradi petja v tujih jezikih in s plesi, ki so jih uprizorili. Vsemu temu pa so dodali še kostume, ki so njihove točke popestrili z zabavnim vzdušjem in ustvarili občutek, da resnično potujemo. »Potovali« smo v daljno Ameriko, Azijo, Avstralijo, Afriko in Evropo. Na koncu predstave smo se s pesmijo *Slovenija, od kod lepote tvoje?* vrnili domov. Povabili so nas, da smo jo skupaj zapeli.



Verjamem, da je muzikal vsem polepšal zadnji januarski dan.

Neli Kopušar, 7. b

KO SPOMINI ZADIŠIJO ...

Vsi imamo radi praznike. Božič, novo leto, velika noč ... Kaj pa naš kulturni praznik 8. februarja? Letos smo na naši šoli v čast Prešernovega dne pripravili kulturno prireditev pod geslom »Ko spomini zadišijo«. Mogoče se ob tem spomnite na Teden pisanja z roko, ki je prav tako potekal pod tem nazivom.

Proslavo so s spremnim besedilom povezovali sedmošolci, ki je trajala celo šolsko uro. Pokazali so nam, da spomini zadišijo na različne načine. Mogoče nam pomagajo slastni babičini piškoti, njej pa lahko okrnjen spomin oživi zdravilni rožmarin in jo spomni starih pesmi in šolskih dni.



Poslušali smo mnogo deklamacij, med drugim pesmi o ljubezni in o tem, kaj vse nam diši. Ob pripovedi, kako je Bine Butara testo za piškote razvaljal kar na pladnju in ga spekel, je pred publiko stopil Bine in ta prizor tudi odigral.

Ni nam manjkalo pevskih točk - meni je bila najbolj všeč duet, ki je odpel Prešernovo pesem O Vrba. Za konec smo seveda poslušali še našo himno Zdravljico, ki sta jo lepo odpela učenca OŠPP-ja.

Čeprav je letos Prešernov dan padel ravno na soboto in od njega nismo imeli nobene »ugodnosti«, je dobro, če si vseeno vzamemo trenutek za branje poezije in, če smo pri volji, za kakšen poskus lastnega pesništva.

Katarina Trobentar, 8. b

URICE TUJIH JEZIKOV NA GIMNAZIJI ŠC VELENJE ZA OSNOVNOŠOLCE

Decembra 2024 je na 12 osnovnih šolah od Savinjske do Koroške potekal kviz iz tujih jezikov, ki se ga je udeležilo kar 170 učencev. Za najboljših 40 tekmovalcev in njihovih mentorjev so v petek, 31. januarja 2025, na Gimnaziji Velenje priredili delavnice tujih jezikov. Iz naše šole smo se delavnic udeležili Neža Mikek, Liza Sevčnikar, Edo Firm in Nal Napotnik. Katarina Trobentar, ki je na kvizu osvojila 1. mesto in prejela tudi glavno nagrado, je na žalost zbolela in se delavnic ni udeležila.

Na začetku so nas lepo pozdravili in nam predstavili potek delavnic. Razdelili so nas v osem skupin, ki so jih vodili dijaki. Odpeljali so nas v učilnice, kjer so nas čakale postaje z igrami. Vsaka skupina je obiskala vse postaje, kjer smo se morali pogovarjati večinoma v angleščini. Delavnice so vključevale tudi nemški jezik, kar je bilo težko za učence, ki se tega jezika ne učijo. Na 1. postaji smo povezovali sličice z besedami, ki so bile napisane v nemščini. Na 2. postaji smo sestavljali zgodbe s pomočjo sličic. Ob sestavljanju smo se zelo smejali, saj so nastale zelo smešne zgodbe. Na 3. postaji smo igrali prizore, ki so nam jih pomagali ustvariti dijaki. Na 4. postaji pa smo dobili vprašanja, na katera smo morali napisati čim več smiselnih odgovorov.



Na delavnicah smo se skozi igre povezali z drugimi učenci. Spoprijateljili smo se tudi z dijaki, ki so nam podali tudi nekaj napotkov za izbiro srednjih šol. Z nekateri smo si izmenjali kontakte.

Ob koncu delavnic smo se pred šolo dobili z našo mentorico Matejko Krumpačnik in z njo odšli do kombija, ki nas je odpeljal nazaj v Mozirje.

Nal Napotnik, 8. b

OPERNA PREDSTAVA VEVERIČEK POSEBNE SORTE

13. februarja smo si petošolci in šestošolci v Dvorani II. slovenskega tabora v Žalcu ogledali operno predstavo Veveriček posebne sorte. Pred odhodom smo se pogovorili o bontonu v gledališču in se seznanili z vsebino pravljičice, ki jo je napisala pisateljica Svetlana Makarovič.

V operni predstavi so v živo igrali tudi glasbeniki, ki jih je vodil dirigent. Opera je predstavila veverička, ki ne more skakati kot ostale veverice, zna pa marsikaj drugega.

Ko so mladički odšli iz gnezda, Čopko ugotovi, da ne more skakati. Njegova mama je zaskrbljena, bratci in sestrice pa postanejo nesramni, saj se jim zdi, da so boljši od njega. Žalostnega Čopka razveseli sosed Kos, ki mu svetuje, naj poskusi kaj drugega. Čopku so še posebno všeč matematika, petje in vremenoslovje. To, da zna marsikaj, česar drugi ne znajo, ugotovijo tudi drugi, ki jih je sram, ker so mislili, da so boljši od njega. Iskreno se mu opravičijo.



Naučili smo se, da ni nič narobe, če česa ne zmoremo. Na svetu je mnogo zanimivih stvari, zato vsak lahko najde tiste, ki jih zmore in ga veseli. Če komu naredimo krivico, se moramo za to opravičiti.

INŠTITUT ZA CELULOZO IN PAPIR

V ponedeljek, 10. 2. 2025, smo osmošolci obiskali Inštitut za celulozo in papir v Ljubljani. Izpred šole smo krenili ob 7.30 in po dobri uri vožnje prispeli pred inštitut, kjer so nas prijazno pozdravili in nas popeljali na predstavitev, na kateri smo veliko izvedeli o papirju in njegovi uporabi.

Kasneje so nas razdelili po skupinah in nas vodili po inštitutu, kjer so nam pripravili različne delavnice, v katerih smo spoznavali, kako se naredi papir, kako se obdelajo snovi za papir, kako preverijo maso, debelino in gramaturo papirja. Pokazali so nam stroj za izdelovanje papirja in nam omogočili, da si je vsak izmed nas naredil svoj papir iz pripravljene mase.



Po koncu vseh delavnic pa je sledil kviz Lepo je biti papirničar, ki je bil povezan z vsem, kar smo se ta dan naučili. Tekmovali smo med seboj in se potegovali za naziv "papirniški velecar".

Z inštituta smo odšli polni znanja o papirju in malenkostjo, ki so nam jo pripravili uslužbenci.

Alenka Repše in Ana Oblak, 8. a

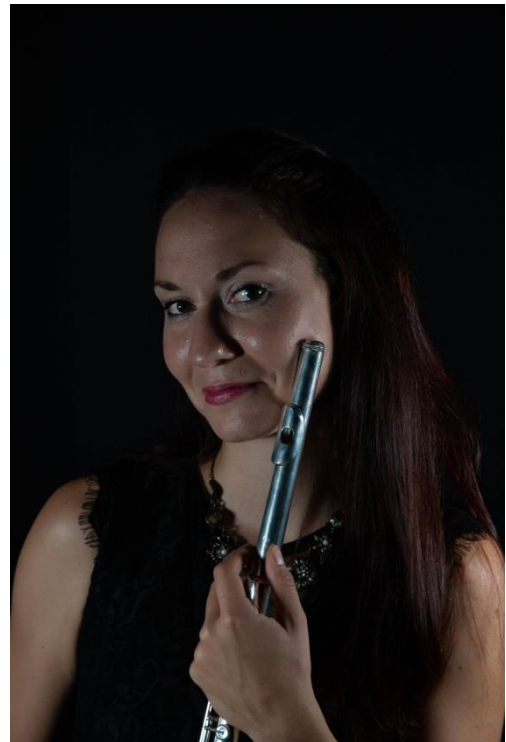
Intervju

Patricija Fajdiga

Patricija Fajdiga, nekdanja učenka naše šole, živi in dela v Nemčiji ter trenutno igra flavto v Orkestru bavarske policije. Ljubezen do glasbe jo je že v času študija zvabila v tujino. Ubrala je zanimivo in nepredvidljivo pot. Ustvarjanje glasbe je zanjo nekaj najbolj magičnega in edinstvenega.

Kakšen je vaš življenjski moto? Ali je povezan z glasbo?

Hm, nikoli nisem res razmišljala o tem. Si pa pred vsako novo preizkušnjo rečem "no risk, no fun", kot bi pri nas mogoče rekli, kdor "riskira, profitira". In mislim, da se ta moto še kako navezuje tudi na glasbo. Ukvarjati se z glasbo pomeni zelo pogosto iti čez mejo udobja in se podati v neko nam neraziskano območje.



Kaj vam glasba pomeni?

Lahko bi rekla, da je glasba moj smerokaz. Večino svojih pomembnih odločitev sem sprejela zaradi nje. Že od malih nog me je spremljala in oblikovala mojo življenjsko pot, navsezadnje tudi mene, in prav tako jo oblikuje tudi danes. Zaradi glasbe sem spoznala veliko izjemnih ljudi/prijateljev, doživela najbolj nepozabne trenutke, a hkrati tudi stala pred največjimi izzivi.

Kako se je začela vaša glasbena pot?

Moj začetek je bil precej nepričakovan. Slišala sem, kako je moja sošolka v prvem razredu osnovne šole igrala flavto, in se zaljubila v ta instrument. Dejansko se je tudi sošolka pozanimala v glasbeni šoli, če je še prosto mesto zame. Mama me je potem sredi šolskega leta vpisala v pripravnico in par mesecev kasneje sem se začela učiti flavto. Prvi dve leti nisem kazala velikega talenta in zanimanja, potem pa je kar naenkrat preskočila iskrica in od takrat sem vedela, da se želim z glasbo ukvarjati vse življenje.

Zakaj ste se odločili za študij v tujini?

Kot sem že zgoraj omenila, se je večina mojih odločitev zgodila spontano. Vpisala sem se na več glasbenih fakultet. Moj prvi sprejemni izpit je bil v Linzu. Tam so me

sprejeli, zato sem brez prevelikega razmišljanja šla v Avstrijo. Prav tako me je kasneje pot vodila v Nemčijo. Delala sem avdicije za orkester, sprejeli so me v Münstru in tako sem odšla v severno Nemčijo. Definitivno sem zelo zadovoljna s svojo potjo, ki me je vodila do orkestra, v katerem delam danes, ampak vse se je zgodilo, ne da bi se za vsak korak zavestno odločila.

Gotovo so vas na vaši glasbeni poti spremljali tudi starši. Kakšno vlogo so imeli pri odločitvi za študij v tujini?

Starša sta me vedno podpirala in me že v otroških letih vozila po koncertih, tekmovanjih in vajah, čeprav jima glasbeni svet ni bil tako dobro poznan. Kljub temu da sta me podpirala tako mentalno kot tudi finančno in mi pomagala pri selitvi, je bila odločitev za študij v tujini moja. Kljub njuni podpori verjamem, da bi si starša želela, da sem bliže domu in bi se pogosteje oglasila na nedeljski pražen krompir.

Kje trenutno živite in kje vse ste že nastopali?

Trenutno živim v Münchnu in igram v Orkestru bavarske policije. Z orkestrom imamo koncerte po Bavarski in tudi izven Nemčije.

V lepem spominu so mi ostali moji koncerti z Duom Zagara, ki ga imava z mojo dobro prijateljico, harfistko Alice. Skupaj sva nastopili na križarski ladji, ki je potovala po Danski pa vse do Nordkappa na Norveškem. Pogosto imava koncerte tudi na Nizozemskem in v Italiji. Sama pa sem seveda najbolj glasbeno aktivna na področju Nemčije in Avstrije.

Kako izgleda vaš delovni dan?

Imam dve vrsti delovnih dni, če se temu lahko tako reče. Delovne dni, ko imam vaje, in delovne dni, ko imam koncerte. Ti dnevi se kar precej razlikujejo.

Z orkestrom se nam vaje začnejo ob 9. uri. To pomeni, da se moj dan začne že zgodaj zjutraj, saj se moram za orkester ogreti, kar pomeni, da sem že ob 8.00 v službi. Vaje trajajo do 16. ure z daljšo pavzo za kosilo. Potem še mogoče malo povadim, če je še potrebno, in to je to.

Kadar imamo koncert, se skupaj z avtobusom peljemo do dvorane, kjer igramo. Kdaj se odpravimo na pot, je čisto odvisno od tega, kje je koncert. Če je zelo oddaljen (Bavarska je površinsko trikrat večja kot Slovenija), je odhod že v dopoldanskih urah. Štiri ure pred koncertom smo po navadi v dvorani, da se vsak uigra, tri ure pred koncertom pa je tonska vaja. Potem imamo dve uri časa. Takrat ima vsak svoj ritual, bodisi sprehod, topel obrok, kava bodisi počitek pred koncertom. Po koncertu pa še vožnja nazaj do Münchna. Torej sem včasih doma tudi ob dveh ali treh ponoči. Zna biti kar naporno, kadar se izmenjujejo koncerti in vaje, saj se urnika precej razlikujeta.

Kako preživljate prosti čas?

Prosti čas najraje preživim v naravi ali pa s prijatelji. Zelo rada planinarim, tečem ali pa grem na kakšen koncert s prijatelji. Zelo rada potujem in imam to srečo, da živijo moji prijatelji na različnih koncih sveta, kar pomeni, da lahko združim veselje do potovanja z obiskom prijateljev.

Ste kdaj pomislili, da bi se ukvarjali s čim drugim? Bi se danes odločili za drug poklic?

Joj, ne vem, če lahko dobro odgovorim na to vprašanje. Glasba je ena najpomembnejših komponent v mojem življenju, ampak dokler sem bila še študentka, sem si večkrat želela, da bi si izbrala drugo pot. V glasbo sem ogromno investirala, tako časa kot denarja in truda. Veliko je pritiska in stresa in se včasih res vprašam, če je vredno. Meni se je moj trud poplačal (tudi z veliko sreče) in sem res neskončno srečna in hvaležna, da lahko z glasbo služim svoj kruh. Je pa dejstvo, da moraš biti tako kot pri športu tudi v glasbi fit, tako da me flavta velikokrat spremlja tudi takrat, ko sem na dopustu.

Če bi se danes odločila za drugi poklic, je vprašanje, na katerega bi verjetno vsak dan odgovorila drugače. To, da se lahko ukvarjam z glasbo, smatram včasih za največji privilegij, medtem ko si v določenih trenutkih želim poklica, ki me mogoče ne bi tako močno definirali kot osebnosti in vplivali na moje osebno počutje in življenje.

Učiteljica slovenščine se vas spominja kot prizadevno in ustvarjalno učenko. Kakšni pa so vaši spomini na osnovno šolo?

Tudi jaz se osnovne šole zelo rada spominjam. Slovenščino sem imela zelo rada, čeprav se zdaj zelo mučim s slovnico, glede na to, da že več kot 10 let živim v tujini in več komuniciram v tujih kot v maternem jeziku. Seveda so bili predmeti, ki sem jih imela manj rada, pa čeprav se je to s časom zelo spreminjalo. Če bi mi v osnovni šoli kdo rekel, da bom nekoč z velikim veseljem pretekla 21 km ali pa vedela, katero je glavno mesto Kazahstana, mu tega definitivno ne bi verjela! Tudi s sošolci iz osnovne šole sem še vedno v kontaktu in sem jih vedno vesela, kadar sem v domačem kraju.

Bi tistim, ki si želijo študirati glasbo, svetovali, da gredo na študij v tujino?

Ne samo glasbenikom, vsem bi svetovala, naj gredo vsaj na izmenjavo v tujino. Glasbenikom pa še posebej. Pogovarjajte se s čim več različnimi ljudmi različnih kultur, jim prisluhnite in se od njih česa naučite. Glasba je prav poseben jezik, ki ga govori čisto vsak izmed nas. Ustvarjati glasbo s čim več različnimi glasbeniki je nekaj najbolj magičnega in edinstvenega. To bi bilo definitivno eno mojih priporočil. Seveda je mogoče lažje ostati na domačih tleh, ampak obzorja se neizmerno razširijo, če pokukamo še kam drugam. Izkušnje, prijateljev in vtisov, ki sem jih zbrala v tujini, ne bi zamenjala za nič na svetu.

Ali imate kakšen nasvet za nas, mlade glasbenike, kako se rešiti prevelike treme?

Edini nasvet bi mogoče bil, da nastopate ob vsaki priložnosti, ki se vam ponudi. Saj veste, vaja dela mojstra, če mojster dela vajo. To res drži. Trema nam samo sporoča, da nam je mar, kar je na koncu koncev nekaj zelo pozitivnega. Vsake toliko časa se moramo opomniti, da to delamo iz ljubezni, in poskusiti čim bolj uživati v trenutku. Tudi meni ne uspe vedno, ampak kot sem rekla: več kot nastopamo, boljši smo. Četudi pred sebe posedemo samo dva najboljša prijatelja in zaigramo nekaj za njiju, je to odlična vaja. Pa še nekaj, kar predvsem klasični glasbeniki radi pozabimo: popolnost je precenjena, važno je, da glasba pride iz srca in predstavlja med drugim tudi nas.

**Pa vaši načrti za prihodnost?**

Kot sem pogosto omenila, nisem ravno načrtovalec, ampak bolj sledilec. Bom videla, kaj še ima življenje pripravljeno zame. Definitivno bi si želela veliko lepih koncertov, osvojenih vrhov, videnih držav in predvsem čim več preživetega časa z ljudmi, ki jih imam rada.

Eva Bevc Strašek, Julija Ivanuša in Neli Kopušar, 7. b

Razpis "Pišem za prijatelja"

PRIJATELJ - ZAKLAD, KI GA NE MOREŠ
KUPITI

Vsak človek v življenju sreča nekoga, ki mu pomeni zelo veliko - nekoga, ki ga navdihuje, podpira in mu pomaga postati najboljša različica sebe. Zame je ta oseba moja najboljša prijateljica. Ni le nekdo, s katerim si delim lepe trenutke in se smejem, ampak je tista oseba, ki mi vedno stoji ob strani.

Veliko mi pomeni zaradi njene prijaznosti, moči in iskrenosti. Vedno zna videti dobro v vseh ljudeh in nikoli ne obupa. Zaradi nje tudi jaz verjamem, da lahko premagam vsako oviro.

Najlepše pri njej pa je, da je vedno to, kar je tudi v resnici. Nikoli se ne pretvarja in je z mano vedno iskrena in sočutna.

Glavna sem, da jo imam v svojem življenju. Ona mi samo moja najboljša prijateljica, je moj navdih, moj vzornik in oseba, ki mi pomeni nesimerno veliko.

Julija Ivanuša
7. razred
OŠ Mozirje

KAKO SI IZBRATI VZORNIKA?

Vzorника izbrati si, ni lahka naloga,
med vsemi ljudmi na svetu
zna biti prava nadloga.

Lahko je športnik znan,
ki športu je predan.

Lahko je umetnik tekmovalen,
česar je vedno ustvarjalen.

Lahko je glasbenik zanimiv,
a je ob glasu igriv.

Lahko je podjetnik mogočen,
ki v poslu je odločen.

Vasih pa vzornika iskati ni treba,
morda pred nosom ti je prava oseba.

Nekaterim družina je največji zaklad,
ker pomembno jim je le, da nekdo jih ima rad.

Stela Ježuršar
7. razred
OŠ MOZIRJE

Radi imamo glasbo

IME IN PRIIMEK: **Neža Kosmač Fistrič**

STAROST: **11 let**

GLASBENO PODROČJE: **klavir**

Z IGRANJEM SE UKVARJAM **3** LETA.

GLASBI POSVETIM **6** UR TEDENSKO.

DOSEŽEK, NA KATEREGA SEM NAJBOLJ PONOSNA: **zlato priznanje na mednarodnem tekmovanju v 1. razredu GŠ**

VZORNICA: **Ajda Julija Ozimic**, bivša učenka - pianistka glasbene šole Nazarje

NAJLJUBŠI ŠOLSKI PREDMET: **glasba, slovenščina**

V PROSTEM ČASU RAD/-A: **Berem, pojem, igram klavir, ustvarjam, se igram s sestrnico.**

NAJLJUBŠA PEVKA OZ. ZVRST GLASBE: **Nina Pušlar, klasična, pop**

NAJLJUBŠA HRANA: **pizza**

NAJLJUBŠA PIJAČA: **cedevita**



IME IN PRIIMEK: **Tinkara Marinšek**

STAROST: **11 let**

GLASBENO PODROČJE: **Plešem balet.**

Z IGRANJEM SE UKVARJAM **7 LET.**

GLASBI POSVETIM **3 URE NA TEDEN.**

DOSEŽEK, NA KATEREGA SEM NAJBOLJ PONOSNA: **Da sem plesala solo v baletni predstavi Hrestač.**

VZORNICA: **Katarina Čegovnik**

NAJLJUBŠI ŠOLSKI PREDMET: **matematika**

V PROSTEM ČASU RADA: **plešem**

NAJLJUBŠI PEVEC/PEVKA OZ. ZVRST GLASBE: **Nina Pušlar, pop glasba**

NAJLJUBŠA HRANA: **špageti**

NAJLJUBŠA PIJAČA: **sok**



IME IN PRIIMEK: **Žiga Miklavžina**

GLASBENO PODROČJE: **kitara**

Z IGRANJEM SE UKVARJAM **5 LET.**

GLASBI POSVETIM **7 UR NA TEDEN.**

DOSEŽEK, NA KATEREGA SEM NAJBOLJ PONOSEN: **nastop na Golteh**

VZORNIK: **James Hetfield**

NAJLJUBŠI ŠOLSKI PREDMET: **angleščina**

V PROSTEM ČASU RAD/-A: **Berem knjige.**

NAJLJUBŠA ZVRST GLASBE: **rock**

NAJLJUBŠA HRANA: **špageti**

NAJLJUBŠA PIJAČA: **ledeni čaj**



IME IN PRIIMEK: **Zala Nežič**

STAROST: **11 let**

GLASBENO PODROČJE: **violina**

Z IGRANJEM SE UKVARJAM **4. LETO.**

GLASBI POSVETIM **8 UR TEDENSKO.**

DOSEŽEK, NA KATEREGA SEM NAJBOLJ PONOSNA: **dvakratno prvo mesto na tekmovanju World open music competition in bronasta plaketa na tekmovanju mladih slovenskih glasbenikov**

VZORNIK: **violinist Mark Lev Kranjc**

NAJLJUBŠI ŠOLSKI PREDMET: **matematika**

V PROSTEM ČASU RADA: **berem, plešem**

NAJLJUBŠA ZVRST GLASBE: **rock in klasična glasba**

NAJLJUBŠA HRANA: **babičina goveja juha**

NAJLJUBŠA PIJAČA: **voda**



IME IN PRIIMEK: **Neli Kopušar**

STAROST: **13 let**

GLASBENO PODROČJE: **Igram klavir.**

Z IGRANJEM SE UKVARJAM **6 LET.**

GLASBI POSVETIM **7 UR** TEDENSKO.

DOSEŽEK, NA KATEREGA SEM NAJBOLJ PONOSNA: **igranje komorne igre (z več osebami) in spremljanje instrumentov**

VZORNIK: **moj učitelj klavirja Anton Acman**

NAJLJUBŠI ŠOLSKI PREDMET: **šport**

V PROSTEM ČASU RAD/-A: **Igram klavir, se družim s prijatelji.**

NAJLJUBŠI PEVEC/PEVKA OZ. ZVRST GLASBE: **angleška pop glasba in pevke, ki igrajo v filmih**

NAJLJUBŠA HRANA: **špageti, pizza, morska hrana**

NAJLJUBŠA PIJAČA: **voda z okusom (mehurčki)**

IME IN PRIIMEK: **Lan Ujčič Vrhovnik**

STAROST: **15 let**

GLASBENO PODROČJE: **trobenta**

Z IGRANJEM SE UKVARJAM **7 LET.**

GLASBI POSVETIM **5 UR TEDENSKO.**

DOSEŽEK, NA KATEREGA SEM NAJBOLJ PONOSEN, **da sem postal član godbe Zgornje Savinjske godbe.**

VZORNIKA: **/**

NAJLJUBŠI ŠOLSKI PREDMET: **kemija**

V PROSTEM ČASU RAD **igram košarko.**

NAJLJUBŠI PEVEC/PEVKA OZ. ZVRST GLASBE: **/**

NAJLJUBŠA HRANA: **pizza**

NAJLJUBŠA PIJAČA: **voda**



IME IN PRIIMEK: **Ema Presečnik**

STAROST: **11 let**

GLASBENO PODROČJE: **kitara**

Z IGRANJEM SE UKVARJAM **1** LETO.

GLASBI POSVETIM **8** UR NA TEDEN.

DOSEŽEK, NA KATEREGA SEM NAJBOLJ PONOSNA: **S sošolkama sem ustanovila trio.**

VZORNIK: **Adi Smolar**

NAJLJUBŠI ŠOLSKI PREDMET: **glasba**

V PROSTEM ČASU RAD/-A: **Igram kitaro, veliko pa se družim s psičko Ajo.**

NAJLJUBŠI PEVEC OZ. ZVRST GLASBE: **Adi Smolar, stara slovenska glasba**

NAJLJUBŠA HRANA: **borovničev štrudelj, mehiška hrana**

NAJLJUBŠA PIJAČA: **jagodni sok**

IME IN PRIIMEK: **Alenka Repše**

STAROST: **14 let**

GLASBENO PODROČJE: **violina, balet**

Z IGRANJEM **VIOLINE SE UKVARJAM 7. LETO, balet pa plešem 9 let.**

GLASBI POSVETIM **11 ur tedensko.**

DOSEŽEK, NA KATEREGA SEM NAJBOLJ PONOSNA: **tekmovanje v Palmonovi s triom Dolce**

VZORNICA: **violinistka Patricija Avšič**

NAJLJUBŠI ŠOLSKI PREDMET: **glasba**

V PROSTEM ČASU RADA **spim, berem knjige po svoji izbiri, gledam filme.**

NAJLJUBŠA PEVKA OZ. ZVRST GLASBE: **Olivia Rodvigo, največ pa poslušam klasično glasbo.**

NAJLJUBŠA HRANA: **azijska hrana**

NAJLJUBŠA PIJAČA: **kakav**



Pesniška ustvarjalnost

PSI

Črno-beli dalmatinec,
naš lepi kosmatinec.
Velika nemška doga
še ena je nadloga.

Veliko pasem kužkov obstaja,
njihov skrivnostni svet obdaja.
Zelo radi se igrajo,
zato je prav,
da jih lastniki radi imajo.

Inja Zavolovšek, 6. b